

[Christmas Møller.]

Maade, at man paa et eller andet Tidspunkt efter 5. Maj rettede en Henvendelse fra engelsk Side, om vi vilde participere i Besættelsen. Men jeg vil aldeles ikke løbe fra mit Ansvar; selve Ideen og Tanken har Danish Council i London og De frie Danske og derigennem jeg som Formand for denne Bevægelse et meget stærkt Ansvar for, og det paatager jeg mig gerne. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Norlev efter denne Forklaring vil forstaa det og derefter ogsaa ændre sin Afstemning.

Ole Bjørn Kraft: Til den Redegørelse, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller just har givet, og som jo ikke savnede noget i Klarhed, vil jeg gerne føje, at nogen Tid efter, at Samlingsregeringen var blevet dannet, kom der fra det engelske Krigsministerium en officiel Henvendelse til os om at sende en saadan Division til Tyskland, og dette Spørgsmaal, som fremkom gennem Udenrigsministeriet og derfra sendtes til Krigsministeriet, blev naturligvis ført frem i den samlede Regering og drøftet der. Den samlede Regering og alle Partier i Regeringen fandt, at saaledes som Situationen var, og efter at denne Anmodning var fremkommet fra engelsk Side, var det naturligt for Danmark ud fra den Begrundelse, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller just har givet, og som jeg fuldt og helt slutter mig til, at tiltræde denne Anmodning. Derefter blev der geunet det danske Krigsministerium og engelske Repræsentanter optaget nærmere Forhandlinger om, i hvilket Omfang vi skulde sende Tropper, hvornaar vi skulde sende dem, og hvorledes deres Udrustning skulde være, og det er disse Forhandlinger, som den højtærede Forsvarsminister senere har ført videre.

Der var ikke nogen Hemmelighedsfuldhed over dette, det vil jeg ogsaa gerne sige til det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen. Denne Sag har været drøftet i fuld Aabenhed i Befrielsesregeringen, og da den kom til at foreligge i mere konkret Form — det var en Maanedstid før Valget —, havde jeg i min Egenskab af Forsvarsminister et Møde med Partiformændene, hvor jeg redegjorde for Sagen paa samme Maade, som her er sket, og hvor Partiformændene fik forelagt, hvad der paa dette Tidspunkt forelaa. Derefter gik Partiernes Formænd til deres Partier og kom tilbage med den Besked til mig, at man kunde give Tilslutning dertil — altsaa de Partier, der var repræsenteret i Regeringen. Vi drøftede ogsaa paa dette Tidspunkt, hvad det kunde koste. Det kunde vi ikke vide noget om, saa lidt som

man overhovedet ved det i Dag, men det blev udtrykkeligt sagt, at Spørgsmaalet om, hvad disse Vaaben skulde koste, skulde henvises til en særlig Forhandling med Regeringen, og Finansudvalget har ogsaa faaet Meddelelse derom. Paa det Tidspunkt anslog man i Forsvarsministeriet Udgifterne til omkring ved 60 Mill. Kr., men noget bestemt kunde man naturligvis ikke vide, da vi ikke kender Arten og Antallet af de Vaaben, vi skal bruge til denne Division.

Jeg tror, at der gennem disse Udtalelser er skabt — jeg undrer mig blot ligesom det ærede Medlem Hr. Christmas Møller over, at det ikke har været Tilfældet før — fuld Klarhed over, hvordan denne Sag forholder sig, og fuld Klarhed over Begrundelsen for, at man fra dansk Side har indtaget den Stilling. Jeg maa maaske tilføje, at det er ønskeligt for os alle, om vi kan yde denne Indsats ud fra et ærligt Hjerte i Erkendelse af, at her er der en Pligt, som det er en naturlig Sag for os at opfylde, at vi ikke skal gøre det med sure Miner, vrantne og træge, for saa mister jo hele denne Sag noget af den Karakter, som den helst skulde have.

Johs. Christiansen: Maa jeg i Anledning af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts sidste Bemærkning sige, at det, jeg havde Lejlighed til at føre frem før, har ikke noget som helst at gøre med de Følelser, hvormed jeg for mit Vedkommende omfatter Tysklandsdivisionen. De Bemærkninger, jeg havde Lejlighed til at føre frem, tilsigtede udelukkende at skaffe Klarhed, ikke alene for mit eget Vedkommende, men for Befolkningen, over, hvorledes denne Sag i Virkeligheden er opstaaet. Jeg kan ikke komme bort fra den Betragtning, at specielt i et Land som Danmark vil det være i alle Henseender heldigst og klogest fra første Begyndelse, naar en Sag skal behandles, at Sagen omgærdes med den fuldeste Offentlighed. Der er naturligvis Sager af udenrigspolitisk Karakter og anden Karakter, hvor man ikke kan gøre det, men det er der jo ikke noget af i denne Forbindelse. Jeg kan ikke se, der er noget i denne Sag, som skulde kunne umuliggøre fuld Klarhed fra Begyndelsen.

Nu har vi gennem det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers og det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Udtalelser herfra faaet fastslaaet, at det ikke beror paa et engelsk Initiativ eller et engelsk Ønske, at denne Division skal rejses og til sin Tid sættes ind i Tyskland. Det eneste, som jeg personlig endnu ikke har fuldstændig Klar-